

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

24 april 2026

WETSVOORSTEL

tot wijziging van het Wetboek
van de inkomstenbelastingen 1992,
teneinde het bedrag van de toegestane
betalingen naar fiscale paradijzen te beperken

Verslag

namens de commissie
voor Financiën en Begroting
uitgebracht door
de heer **Kemal Bilmez**

Inhoud	Blz.
I. Procedure.....	3
II. Inleidende uiteenzetting.....	3
III. Algemene bespreking.....	6
IV. Artikelsgewijze bespreking en stemmingen.....	10

Zie:

Doc 56 1019/ (2024/2025):
001: Wetsvoorstel van de heer Bilmez.
002: Advies van het Rekenhof.

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

24 avril 2026

PROPOSITION DE LOI

modifiant le Code des impôts
sur les revenus 1992 afin de limiter
le montant des paiements autorisés
vers les paradis fiscaux

Rapport

fait au nom de la commission
des Finances et du Budget
par
M. **Kemal Bilmez**

Sommaire	Pages
I. Procédure.....	3
II. Exposé introductif.....	3
III. Discussion générale.....	6
IV. Discussion des articles et votes.....	10

Voir:

Doc 56 1019/ (2024/2025):
001: Proposition de loi de M. Bilmez.
002: Avis de la Cour des comptes.

**Samenstelling van de commissie op de datum van indiening van het verslag/
Composition de la commission à la date de dépôt du rapport**

Voorzitter/Président: Steven Vandeput

A. — Vaste leden / Titulaires:

N-VA	Wim Van der Donckt, Steven Vandeput, Charlotte Verkeyn
VB	Lode Vereeck, Wouter Vermeersch
MR	Mathieu Michel, Benoît Piedboeuf
PS	Hugues Bayet, Frédéric Daerden
PVDA-PTB	Kemal Bilmez, Sofie Merckx
Les Engagés	Xavier Dubois, Stéphane Lasseaux
Vooruit	Niels Tas
cd&v	Koen Van den Heuvel
Ecolo-Groen	Dieter Vanbesien
Anders.	Alexia Bertrand

B. — Plaatsvervangers / Suppléants:

Peter Buysrogge, Eva Demesmaeker, Kathleen Depoorter, Michael Freilich
Dieter Keuten, Kurt Moons, Reccino Van Lommel
Pierre Jadoul, Florence Reuter, Vincent Scourneau
Khalil Aouasti, Pierre-Yves Dermagne, Christophe Lacroix
Raoul Hedebouw, Peter Mertens, Annik Van den Bosch
Luc Frank, Serge Hilgsmann, Ismaël Nuino
Jan Bertels, Jeroen Soete
Steven Matheï, Nathalie Muylle
Meyrem Almaci, Sarah Schlitz
Steven Coenegrachts, Vincent Van Quickenborne

N-VA	: Nieuw-Vlaamse Alliantie
VB	: Vlaams Belang
MR	: Mouvement Réformateur
PS	: Parti Socialiste
PVDA-PTB	: Partij van de Arbeid van België – Parti du Travail de Belgique
Les Engagés	: Les Engagés
Vooruit	: Vooruit
cd&v	: Christen-Democratisch en Vlaams
Ecolo-Groen	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
Anders.	: Anders.
DéFI	: Démocrate Fédéraliste Indépendant
ONAFH/INDÉP	: Onafhankelijk-Indépendant

Afkorting bij de nummering van de publicaties:		Abréviations dans la numérotation des publications:	
DOC 56 0000/000	Parlementair document van de 56 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer	DOC 56 0000/000	Document de la 56 ^e législature, suivi du numéro de base et numéro de suivi
QRVA	Schriftelijke Vragen en Antwoorden	QRVA	Questions et Réponses écrites
CRIV	Voorlopige versie van het Integraal Verslag	CRIV	Versio provisoire du Compte Rendu Intégral
CRABV	Beknopt Verslag	CRABV	Compte Rendu Analytique
CRIV	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaalde beknopt verslag van de toezpraken (met de bijlagen)	CRIV	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)
PLEN	Plenum	PLEN	Séance plénière
COM	Commissievergadering	COM	Réunion de commission
MOT	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)	MOT	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

DAMES EN HEREN,

Uw commissie heeft dit wetsvoorstel besproken tijdens haar vergaderingen van 9 december 2025 en 14 april 2026.

I. — PROCEDURE

Tijdens de vergadering van 9 december 2025 heeft *de heer Hugues Bayet (PS)* toelichting gegeven bij het wetsvoorstel (Hugues Bayet, Sophie Thémont, Frédéric Daerden, Caroline Désir, Khalil Aouasti, Marie Meunier) tot wijziging van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, teneinde het bedrag van de toegestane betalingen naar fiscale paradijzen te beperken (DOC 56 1019/001).

Tijdens diezelfde vergadering heeft de commissie met toepassing van artikel 28.1 van het Kamerreglement beslist om over dat wetsvoorstel het schriftelijke advies te vragen van het VBO, Febelfin, de FOD Financiën/BBI, het Rekenhof, 11.11.11, het ITAA, UNIZO, de Nationale Bank van België, de CFI, het Tax Justice Network, de UCM en Fairfin. De verstrekte adviezen werden ter beschikking gesteld van de leden.

II. — INLEIDENDE UITEENZETTING

De heer Hugues Bayet (PS) geeft toelichting bij het wetsvoorstel (Hugues Bayet, Sophie Thémont, Frédéric Daerden, Caroline Désir, Khalil Aouasti, Marie Meunier) tot wijziging van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, teneinde het bedrag van de toegestane betalingen naar fiscale paradijzen te beperken (DOC 56 1019/001).

Het lid is van oordeel dat de strijd tegen fiscale fraude absolute prioriteit moet krijgen van de overheid. Hij meent dat alle in de commissie voor Financiën en Begroting vertegenwoordigde fracties dat standpunt grotendeels bijtreden. Het is niet alleen een kwestie van sociale rechtvaardigheid, ook de begroting kan er wel bij varen. De spreker benadrukt dat in de Belgische ondergrondse economie naar schatting 30 miljard euro omgaat. Dat is een gigantisch bedrag, waarop de Staatskas de nodige belastingen misloopt. Elke euro die met fraudebestrijding wordt opgehaald, is een extra euro die kan worden besteed aan essentiële openbare diensten zoals ziekenhuizen en onderwijs of ander overheidsbeleid.

De heer Bayet plaatst de kwestie andermaal in het perspectief van de recente, opeenvolgende crisissen.

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre commission a examiné cette proposition de loi au cours de ses réunions des 9 décembre 2025 et 14 avril 2026.

I. — PROCÉDURE

Au cours de la réunion du 9 décembre 2025, *M. Hugues Bayet (PS)* a présenté la proposition de loi (Hugues Bayet, Sophie Thémont, Frédéric Daerden, Caroline Désir, Khalil Aouasti, Marie Meunier) modifiant le Code des impôts sur les revenus 1992 afin de limiter le montant des paiements autorisés vers les paradis fiscaux (DOC 56 1019/001).

Au cours de la même réunion, la commission a décidé, en application de l'article 28.1 du Règlement de la Chambre, de solliciter l'avis écrit de la FEB, de Febelfin, du SPF Finances/BBI, de la Cour des comptes, de 11.11.11, d'ITAA, d'UNIZO, de la Banque nationale de Belgique, du CFI, de Tax Justice Network, d'UCM et de Fairfin sur la proposition de loi. Les avis reçus ont été mis à la disposition des membres.

II. — EXPOSÉ INTRODUCTIF

M. Hugues Bayet (PS) présente la proposition de loi (Hugues Bayet, Sophie Thémont, Frédéric Daerden, Caroline Désir, Khalil Aouasti, Marie Meunier) modifiant le Code des impôts sur les revenus 1992 afin de limiter le montant des paiements autorisés vers les paradis fiscaux (DOC 56 1019/001).

Le membre considère que la lutte contre la fraude fiscale doit constituer une priorité absolue de l'action publique. Il estime que cette exigence est largement partagée par l'ensemble des groupes politiques représentés au sein de la commission des Finances et du Budget. Il rappelle qu'il s'agit à la fois d'une question de justice fiscale et d'un enjeu budgétaire majeur. L'orateur souligne que l'économie souterraine en Belgique est estimée à environ 30 milliards d'euros, soit des montants considérables qui échappent à l'impôt et ne rentrent pas dans les caisses de l'État. Selon lui, chaque euro récupéré dans la lutte contre la fraude est un euro supplémentaire susceptible de financer les services collectifs essentiels, tels que les hôpitaux, l'enseignement ou d'autres politiques publiques.

M. Bayet replace cette question dans le contexte des crises successives récemment traversées. Il évoque

Hij verwijst in het bijzonder naar de coronacrisis, die niet alleen ernstige gezondheidsgevolgen had maar de sociale ongelijkheid verder heeft vergroot en het begrotingstekort nog heeft verergerd. Hij noemt ook de energiecrisis, die noopte tot massale financiële steun aan de sectoren en huishoudens die werden getroffen door de uit de pan rijzende energieprijzen. Tegen die achtergrond lijkt de strijd tegen fiscale fraude en, bij uitbreiding, tegen financiële criminaliteit des te noodzakelijker en gerechtvaardigder. Volgens de heer Bayet heeft die strijd niet alleen een ethisch opzet, met name voorkomen dat de economie wordt verziekt door illegale financiële stromen, maar ook een operationele dimensie, door ervoor te zorgen dat extra geld kan worden vrijgemaakt om de openbare diensten te financieren, in het bijzonder de federale gerechtelijke politie, die een sleutelrol speelt in de strijd tegen maffiabendes en terrorisme.

Vervolgens licht de spreker toe waarom hij dit wetsvoorstel heeft ingediend. Er heerst namelijk almaar meer apathie ten aanzien van de aaneenrijging van schandalen waaruit nochtans de omvang van de georganiseerde internationale fiscale fraude blijkt. Beleidsmakers mogen zich echter niet neerleggen bij dat gevoel van machteloosheid en moeten hun verantwoordelijkheid ten volle nemen. De heer Bayet ziet twee complementaire actiehefbomen. Ten eerste moet fors worden geïnvesteerd in de openbare diensten die belast zijn met fraudebestrijding, door hen te voorzien van voldoende personele en technische middelen en door van die strijd een politieke prioriteit te maken. In dat verband herinnert hij bovendien aan de belofte van de regering van 377 extra medewerkers en wil hij graag weten hoe die zullen worden verdeeld en wanneer ze daadwerkelijk in dienst treden. Ten tweede moet het arsenaal aan juridische instrumenten worden uitgebreid.

Uit de belastingaangiften blijkt dat de Belgische bedrijven in 2020 ongeveer 383 miljard euro hebben doorgevluisd naar rechtsgebieden die worden beschouwd als fiscale paradijzen, wat de omvang van het fenomeen illustreert. Opeenvolgende onthullingen, men denke aan de Panama Papers en LuxLeaks, hebben blootgelegd hoe gemakkelijk het is om grote vermogens in die rechtsgebieden onder te brengen en aan het toezien oog van de overheid te onttrekken. De spreker vindt het dan ook onontbeerlijk om de waakzaamheid bij transacties met belastingparadijzen aan te scherpen.

In het raam van het parlementair onderzoek naar grote fiscale fraude werd reeds aanbevolen om een verplichting in te stellen om transacties van ondernemingen met een belastingparadijs spontaan aan te geven. Inmiddels zijn

notamment la crise du coronavirus, qui, au-delà de sa gravité sanitaire, a accentué les inégalités sociales et aggravé le déficit budgétaire. Le membre mentionne également la crise énergétique, qui a nécessité des interventions budgétaires massives afin de soutenir les secteurs et les ménages affectés par la flambée des prix. Dans ce contexte, il estime que la lutte contre la fraude fiscale et, plus largement, contre la criminalité financière apparaît d'autant plus nécessaire et légitime. Selon lui, cette lutte revêt non seulement une dimension éthique, afin d'éviter que l'économie soit gangrenée par des flux financiers illicites, mais aussi une dimension opérationnelle, en permettant de dégager des moyens supplémentaires pour financer les services publics, et en particulier les moyens de la police judiciaire fédérale, dont le rôle est essentiel dans la lutte contre les mafias et le terrorisme.

L'intervenant explique ensuite les raisons qui ont conduit au dépôt de la proposition de loi à l'examen. Il indique qu'il existe une lassitude croissante face à la succession de scandales révélant l'ampleur de la fraude fiscale internationale organisée. Il estime que le monde politique ne peut se résigner à un sentiment d'impuissance et doit assumer pleinement sa responsabilité. M. Bayet identifie deux axes complémentaires d'action. Le premier consiste à investir massivement dans les services publics chargés de lutter contre la fraude, en leur assurant des moyens humains et techniques adéquats et en faisant de ce combat une priorité politique. À cet égard, il rappelle l'engagement du gouvernement d'engager 377 agents supplémentaires et indique attendre des précisions quant à leur répartition et à leur entrée effective en fonction. Le second axe concerne le renforcement de l'arsenal juridique.

Le député rappelle que, selon les déclarations fiscales, les entreprises belges ont transféré en 2020 environ 383 milliards d'euros vers des juridictions considérées comme des paradis fiscaux, ce qui illustre l'ampleur du phénomène. Il souligne que les révélations successives, telles que les Panama Papers ou les LuxLeaks, ont démontré la facilité avec laquelle des patrimoines importants peuvent être dissimulés dans ces juridictions et soustraits au contrôle des autorités publiques. Il estime dès lors indispensable de renforcer la vigilance à l'égard des transactions impliquant des paradis fiscaux.

L'intervenant rappelle que, dans le cadre de l'enquête parlementaire sur la grande fraude fiscale, il avait déjà été recommandé d'instaurer une obligation de déclaration spontanée des transactions des entreprises vers un

in dat verband verschillende initiatieven opgezet, zoals de oprichting van de Dienst Coördinatie Anti-Fraude (CAF) en van een taskforce die zich specifiek bezighoudt met belastingparadijzen.

De heer Bayet brengt ook het bestaande rechtskader in herinnering, in bijzonder artikel 307 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, dat ondernemingen ertoe verplicht aangifte te doen van alle betalingen aan personen gevestigd in belastingparadijzen. Hij verduidelijkt dat die betalingen alleen als beroepskosten mogen worden afgetrokken indien ze worden aangegeven en indien de belastingplichtige kan aantonen dat het om werkelijke en oprechte verrichtingen gaat en niet om artificiële constructies. Hij wijst er ook op dat op aanbeveling van de Panama Papers-commissie de wetgever de aangiftedrempel heeft teruggebracht naar 100.000 euro, wat is geregeld in artikel 307 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen. Meerdere leden van die bijzondere commissie vonden destijds al dat die drempel nog lager zou mogen. De spreker benadrukt dat het voorliggende wetsvoorstel in de lijn van die intentie ligt.

Vervolgens zet hij de precieze bedoelingen van het wetsvoorstel uiteen. Ten eerste beoogt het om de aangiftedrempel voor betalingen naar belastingparadijzen te verlagen van 100.000 euro naar 25.000 euro per belastbaar tijdperk, teneinde makkelijker gefragmenteerde stromen te kunnen onderscheppen en ontwijkingsstrategieën te voorkomen. Ten tweede strekt het ertoe het begrip “betaling” uit te breiden tot de verrichte, verschuldigde of uitgestelde betalingen, om te voorkomen dat transacties artificieel worden uitgesteld. Ten derde verstrengt het de sancties in geval van niet-aangifte, met de invoering van een administratieve geldboete van 10 % van het niet-aangegeven bedrag, boven op de fiscale niet-aftrekbaarheid. Ten vierde voorziet het in de verduidelijking en uitbreiding van de lijst van de bedoelde rechtsgebieden, door daarin zowel de staten op te nemen die volgens de OESO niet-coöperatief zijn als de staten die op vennootschappen een effectief belastingtarief toepassen dat lager is dan 15 %, of die niet automatisch fiscale gegevens uitwisselen met België.

Om eventuele kritiek te snel af te zijn, weerlegt de heer Bayet de opvatting dat de maatregel ideologisch links zou zijn of de economie schade zou berokkenen. Hij benadrukt dat de verlaging van de drempel naar 25.000 euro België in lijn brengt met de praktijken die al in het buitenland gangbaar zijn, bijvoorbeeld in Frankrijk; daar ligt de drempel nu op 30.000 euro, terwijl de voorbije regeringen daar toch ook van uiteenlopende politieke signatuur waren. De Franse autoriteiten geven bovendien aan dat die drempel het gemakkelijker maakt om verdachte stromen op te sporen. De heer Bayet verduidelijkt dat door de sancties aan te scherpen de regeling eindelijk

paradis fiscal. Il note que plusieurs initiatives ont depuis été mises en œuvre, notamment la création d'un service de coordination antifraude et d'une task force spécifiquement consacrée aux juridictions à fiscalité privilégiée.

M. Bayet rappelle également le cadre juridique existant, en particulier l'article 307 du Code des impôts sur les revenus 1992, qui impose aux entreprises de déclarer les paiements effectués au profit de personnes établies dans des paradis fiscaux. Il précise que ces paiements ne sont déductibles à titre de frais professionnels que s'ils sont déclarés et si le contribuable démontre qu'ils correspondent à des opérations réelles et sincères, à l'exclusion de constructions artificielles. Il rappelle encore qu'à la suite des recommandations de la commission Panama Papers, le législateur a abaissé le seuil de déclaration à 100.000 euros, comme disposé à l'article 307 du Code des impôts sur les revenus. Le député souligne qu'à l'époque déjà, plusieurs membres de la commission spéciale estimaient que ce seuil devait être encore abaissé, et que la proposition de loi à l'examen s'inscrit dans cette continuité.

L'intervenant expose ensuite les objectifs précis du texte. Celui-ci vise, premièrement, à abaisser le seuil de déclaration des paiements vers des paradis fiscaux de 100.000 euros à 25.000 euros par période imposable, afin de capter davantage de flux fragmentés et d'éviter les stratégies de contournement. Deuxièmement, il élargit la notion de paiement aux montants effectués, dus ou différés, afin d'empêcher le report artificiel des transactions. Troisièmement, il renforce les sanctions en cas de non-déclaration par l'introduction d'une amende administrative équivalente à 10 % du montant non déclaré, en plus de la non-déductibilité fiscale. Quatrièmement, il prévoit une clarification et un élargissement de la liste des juridictions visées, incluant tant les États non coopératifs au sens de l'OCDE que ceux appliquant un taux effectif d'imposition des sociétés inférieur à 15 %, ou ne procédant pas à l'échange automatique d'informations fiscales avec la Belgique.

Anticipant certaines critiques, M. Bayet réfute l'idée selon laquelle la mesure serait idéologiquement de gauche ou économiquement dommageable. Il souligne que l'abaissement du seuil à 25.000 euros aligne la Belgique sur des pratiques déjà en vigueur à l'étranger, comme en France, où le seuil a été fixé à 30.000 euros sous des gouvernements de différentes orientations politiques. Il rappelle que les autorités françaises reconnaissent l'utilité de ces dispositifs pour mieux identifier les flux suspects. Il précise que le renforcement des sanctions vise à rendre le dispositif réellement dissuasif et à garantir que l'impôt soit payé par ceux qui cherchent délibérément

echt ontradend zal werken en ervoor zal zorgen dat al wie bewust belastingen tracht te ontwijken, die alsnog betaalt. Hij benadrukt tevens dat de transparantievereiste tegemoetkomt aan de verwachtingen van het middenveld en aan de internationale standaarden.

Tot slot herinnert de heer Bayet eraan dat volgens ramingen van het Rekenhof de beoogde maatregelen elk jaar 200 tot 500 miljoen euro aan extra ontvangsten kunnen opleveren, dankzij de verruiming van de gecontroleerde grondslag en het indijken van belastingontwijking. Om af te ronden onderstreept hij dat dit wetsvoorstel niet de eerbare belastingbetaler viseert, maar alleen de fraudeurs. Hij hoopt dan ook dat de andere fracties het positief zullen onthalen.

III. — ALGEMENE BESPREKING

A. Vergadering van 9 december 2025

De heer Lode Vereeck (VB) stelt zich vragen bij de voorgestelde verplichting om betalingen naar rechtsgebieden die als belastingparadijzen kunnen worden beschouwd, spontaan aan te geven. Hij citeert uit het wetsvoorstel (DOC 56 1019/001, blz. 3): “Uit de aangiften van de Belgische bedrijven voor 2020 blijkt dat de transfers naar rechtsgebieden die als belastingparadijzen worden beschouwd, goed waren voor 383 miljard euro. Dat bedrag legt de omvang van het fenomeen bloot en maakt duidelijk dat het hoog tijd is om in te grijpen.” Indien die informatie reeds uit de bestaande aangiften kan worden afgeleid, waarom zou men de ondernemingen dan nog bijkomend verplichten een spontane aangifte te doen?

De heer Niels Tas (Vooruit) beklemtoont dat de Vooruitfractie haar inspanningen inzake de bestrijding van belastingfraude voortzet. Hij verduidelijkt dat in het kader van het begrotingsakkoord op dat vlak reeds in verscheidene maatregelen is voorzien, zoals de aanwerving van 377 nieuwe inspecteurs, het oprichten van een nationaal fiscaal parket en het gebruik van datamining binnen het CAP. De heer Tas verklaart zich evenwel bereid om dit wetsvoorstel nader te onderzoeken.

De heer Hugues Bayet (PS) dankt alle leden en merkt op dat het debat aantoont dat er een gedeelde interesse voor het onderwerp bestaat. Hij verduidelijkt dat het voorgestelde instrumentarium al in de huidige wetgeving bestaat en dat dit wetsvoorstel er net toe strekt de vastgestelde drempel opnieuw te verlagen, aangezien bepaalde geldstromen duidelijk aan de controle blijven ontsnappen. Hij is ten volle bereid naar alle betrokken partijen te luisteren.

à s’y soustraire. Le député souligne également que l’exigence de transparence répond aux attentes de la société civile et aux standards internationaux.

Enfin, M. Bayet rappelle que la Cour des comptes estime que ces mesures pourraient générer entre 200 et 500 millions d’euros de recettes supplémentaires par an, grâce à l’élargissement de l’assiette contrôlée et à la réduction de l’évasion fiscale. Il conclut en soulignant que le texte ne vise pas les contribuables respectueux de la loi, mais exclusivement les fraudeurs, et exprime l’espoir qu’il puisse être accueilli favorablement par l’ensemble des groupes politiques.

III. — DISCUSSION GÉNÉRALE

A. Réunion du 9 décembre 2025

M. Lode Vereeck (VB) s’interroge: il est proposé d’introduire une obligation de déclaration spontanée des paiements effectués vers des juridictions considérées comme des paradis fiscaux. Le membre cite un passage de la proposition de loi à l’examen: “En 2020, les entreprises belges ont déclaré 383 milliards d’euros de transferts vers des juridictions considérées comme des paradis fiscaux, ce qui souligne l’ampleur du phénomène et la nécessité d’agir” (DOC 56 1019/001, p. 3). Si ces informations peuvent déjà être déduites des déclarations existantes, pourquoi serait-il encore nécessaire d’instaurer une obligation supplémentaire de déclaration spontanée à charge des entreprises?

M. Niels Tas (Vooruit) souligne que le groupe Vooruit poursuit ses efforts en matière de lutte contre la fraude fiscale. L’orateur précise que, dans le cadre de l’accord budgétaire, plusieurs mesures ont déjà été prévues à cet égard, comme le recrutement de 377 nouveaux inspecteurs, la création d’un parquet fiscal national, ainsi que le développement du *datamining* au sein du PCC. M. Tas indique toutefois être disposé à se pencher sur la proposition de loi à l’examen.

M. Hugues Bayet (PS) exprime sa gratitude à l’ensemble des membres, relevant que le débat démontre l’intérêt partagé pour le sujet abordé. Il précise que le dispositif évoqué existe déjà dans la législation en vigueur et que la proposition de loi à l’examen vise précisément à abaisser à nouveau le seuil applicable, dans la mesure où certains flux continuent manifestement d’échapper au contrôle. Il indique être pleinement disposé à entendre l’ensemble des parties prenantes concernées.

B. Vergadering van 14 april 2026

De heer Hugues Bayet (PS) wil het voorliggende wetsvoorstel ter stemming brengen. Hij wijst erop dat de tekst er in de eerste plaats toe strekt de aangiftedrempel voor betalingen naar belastingparadijzen te verlagen van 100.000 euro naar 25.000 euro per belastbaar tijdperk. Die maatregel zal nog meer inzicht verschaffen in de gefragmenteerde geldstromen, achterpoortjesstrategieën voorkomen en aanhaken bij praktijken die al in andere landen, zoals Frankrijk, gangbaar zijn. Ten tweede is het de bedoeling het begrip “betaling” uit te breiden tot de verrichte, verschuldigde of uitgestelde betalingen, om te voorkomen dat transacties artificieel worden uitgesteld. Het wetsvoorstel voorziet tevens in strengere sancties in geval van niet-aangifte, in de vorm van een administratieve geldboete van 10 % van het niet-aangegeven bedrag, boven op de fiscale niet-afrekenbaarheid.

De heer Bayet beklemtoont dat de tekst ook de lijst met de bedoelde rechtsgebieden verduidelijkt en uitbreidt. Daarin zijn niet alleen de staten opgenomen die volgens de OESO niet-coöperatief zijn, maar ook die welke op vennootschappen een effectief belastingtarief toepassen dat lager is dan 15 % of die welke niet automatisch fiscale gegevens uitwisselen met België. Volgens hem is dat een samenhangende en gefundeerde aanpak.

Hij herinnert eraan dat België met de verlaging van de aangiftedrempel tot 25.000 euro de in Europa gangbare best practices zou volgen (Frankrijk hanteert die drempel al jaren) en dat de maatregel vooral bedoeld is om verdachte financiële stromen beter te kunnen opsporen. Hij stipt aan dat de deskundigen die bijna tien jaar geleden ten tijde van de werkzaamheden van de bijzondere commissie Panama Papers werden gehoord, al een advies in die richting hadden geformuleerd; zij vonden de drempel van 100.000 euro toen eveneens buitensporig hoog en bijgevolg ondoeltreffend. Hij komt terug op de conclusies van die commissie en benadrukt dat de erin vervatte vaststellingen tien jaar na het uitbreken van het schandaal errond bijzonder onrustwekkend blijven. Hij haalt er de gegevens bij die Oxfam naar aanleiding van die verjaardag heeft bekendgemaakt: in 2024 bleef een bedrag van ongeveer 3.550 miljard dollar aan niet-belaste rijkdom verborgen in belastingparadijzen of op niet-aangegeven rekeningen. Dat bedrag is hoger dan het bruto binnenlands product van Frankrijk en is meer dan tweemaal het samengevoegde bbp van de 44 minst ontwikkelde landen. Hij merkt tevens op dat de 0,1 % rijksten ongeveer 80 % van die niet-belaste offshore rijkdom in handen hebben, goed voor een bedrag van 2.840 miljard dollar.

B. Réunion du 14 avril 2026

M. Hugues Bayet (PS) indique vouloir soumettre la proposition de loi à l'examen au vote. Il rappelle que le texte vise, en premier lieu, à abaisser le seuil de déclaration des paiements vers les paradis fiscaux de 100.000 euros à 25.000 euros par période imposable. Selon l'orateur, cette mesure a pour objectif de capter davantage de flux fragmentés, d'éviter les stratégies de contournement et de s'aligner sur des pratiques déjà mises en œuvre dans d'autres pays, notamment la France. Il précise que la proposition élargit par ailleurs la notion de paiement aux montants effectués, dus ou différés, afin de prévenir le report artificiel des transactions. Elle prévoit également un renforcement des sanctions en cas de non déclaration, par l'introduction d'une amende administrative équivalente à 10 % du montant non déclaré, en complément de la non déductibilité fiscale.

Le député souligne que le texte comporte enfin une clarification et un élargissement de la liste des juridictions visées. Celle-ci inclut non seulement les États non coopératifs selon les critères de l'OCDE, mais également les juridictions appliquant un taux effectif d'imposition des sociétés inférieur à 15 % ou ne procédant pas à l'échange automatique d'informations fiscales avec la Belgique. Il estime que cette approche est cohérente et fondée.

M. Bayet rappelle que l'abaissement du seuil à 25.000 euros permet d'aligner la Belgique sur les meilleures pratiques européennes, la France appliquant déjà ce seuil depuis plusieurs années, et qu'il s'agit avant tout d'un outil destiné à mieux détecter les flux financiers suspects. Il indique que tel était déjà l'avis des experts entendus lors des travaux de la commission spéciale Panama Papers, qui estimaient, il y a près de dix ans, que le seuil de 100.000 euros était excessivement élevé et manquait son objectif. Revenant sur les conclusions de la commission Panama Papers, le député souligne que dix ans après l'éclosion de ce scandale, les constats dressés restent particulièrement préoccupants. Il cite les données publiées par Oxfam à l'occasion de cet anniversaire: en 2024, environ 3.550 milliards de dollars de richesses non imposées demeuraient dissimulées dans des paradis fiscaux ou sur des comptes non déclarés. Ce montant dépasse le produit intérieur brut de la France et représente plus du double du PIB cumulé des 44 pays les moins avancés. Il relève également que les 0,1 % les plus riches détiennent environ 80 % de cette richesse offshore non imposée, soit quelque 2.840 milliards de dollars.

De heer Bayet voegt eraan toe dat het wetsvoorstel voor een deel gevolg geeft aan de aanbevelingen die het Rekenhof had gedaan in zijn verslag van 2022 over betalingen naar fiscale paradijzen. Overeenkomstig die aanbevelingen beoogt het wetsvoorstel de regeling op drie belangrijke punten te verbeteren. Ten eerste moet het voorstel leiden tot een duidelijkere en geharmoniseerde regeling voor de fiscale paradijzen. Het Rekenhof had immers gewezen op het ontbreken van een enige lijst, alsook op uiteenlopende definities en onsamenhangendheid tussen de wet, het koninklijk besluit, de rondzendbrieven van de OESO en de Europese lijst. Het wetsvoorstel zou volgens de spreker zorgen voor een welkome vereenvoudiging. Ten tweede biedt het een antwoord op de bezorgdheid omtrent de rechtszekerheid, aangezien het normatieve kader bevattelijker zou worden gemaakt voor zowel de belastingplichtigen als de fiscus. Het Rekenhof had immers vastgesteld dat de lijsten slecht op elkaar zijn afgestemd en niet gebruiksvriendelijk zijn. Ten derde wijst het lid erop dat het Rekenhof van oordeel was dat de huidige regeling, met name die van formulier 275F, te vaak mensen viseert die te goeder trouw aangifte doen, terwijl sommigen die bewust geen aangifte doen door de mazen van het net glippen. De spreker verklaart dat het wetsvoorstel die situatie zou verhelpen door de regeling met betrekking tot de aangifteplicht te vereenvoudigen, te centraliseren en samenhangender te maken, opdat de fiscus makkelijker kan vaststellen welke betalingen een reëel risico vormen. Hij herinnert eraan dat het Rekenhof ook heeft aanbevolen om de gegevens beter met elkaar te kruisen en de controles vaker geautomatiseerd uit te voeren, twee aanbevelingen waar de spreker ten volle achter staat.

Tot slot is het lid van oordeel dat de vereenvoudiging van het begrip “fiscaal paradijs” en de onderlinge afstemming van de verschillende normatieve bronnen het mogelijk zullen maken de controles toe te spitsen op de gevallen waarop de grootste verdenking van belastingontwijking en -ontduiking rust. Tegelijk zou aldus het risico op onterechte sancties als gevolg van technische fouten verkleinen.

De heer Bayet wijst er ten slotte op dat deze maatregelen volgens het Rekenhof jaarlijks tussen de 200 en 500 miljoen euro aan extra inkomsten zouden kunnen opleveren. Gezien de budgettaire situatie van het land, de koopkrachtcrisis die de werknemers en gepensioneerden treft en de algemene economische context is hij van mening dat de aanneming van dit voorstel een krachtig signaal zou zijn. Een en ander zou aantonen dat België, tien jaar na het schandaal rond de Panama Papers, voorop wil blijven lopen in de strijd tegen internationale belastingfraude. Hij roept de commissie dan ook op om tot stemming over te gaan en iedereen de mogelijkheid te bieden zijn verantwoordelijkheid te nemen.

M. Bayet ajoute que la proposition de loi à l'examen répond en partie aux recommandations formulées par la Cour des comptes dans son rapport de 2022 relatif aux paiements vers les paradis fiscaux. Il identifie à cet égard trois apports essentiels. Premièrement, la proposition vise à clarifier et à harmoniser le régime applicable aux paradis fiscaux, alors que la Cour avait relevé l'absence de liste unique, la dispersion des définitions et les incohérences existant entre la loi, l'arrêté royal, les circulaires de l'OCDE et la liste européenne. Le texte entend, selon lui, apporter une simplification bienvenue. Deuxièmement, il répond aux préoccupations de sécurité juridique en rendant le cadre normatif plus lisible tant pour les contribuables que pour l'administration fiscale, là où la Cour constatait une mauvaise synchronisation des listes et leur difficulté d'utilisation dans la pratique quotidienne. Troisièmement, le député rappelle que la Cour des comptes estimait que le dispositif actuel, notamment via le formulaire 275 F, visait trop fréquemment des déclarants de bonne foi tout en laissant échapper certains non-déclarants intentionnels. Il soutient que la proposition de loi à l'examen remédie à cette situation en simplifiant, en centralisant et en rendant plus cohérente l'obligation déclarative, afin de permettre à l'administration d'identifier plus efficacement les paiements réellement à risque. Il rappelle que la Cour recommandait également un meilleur croisement des données et une automatisation accrue des contrôles, orientations qu'il soutient pleinement.

En conclusion, le député estime que la simplification de la notion de paradis fiscal et l'alignement des différentes sources normatives permettront de concentrer les contrôles sur les cas les plus suspects d'évasion et de fraude fiscale, tout en réduisant les sanctions injustes liées à des erreurs techniques.

M. Bayet rappelle enfin que la Cour des comptes estime que ces mesures pourraient générer des recettes supplémentaires comprises entre 200 et 500 millions d'euros par an. Au regard de la situation budgétaire du pays, de la crise du pouvoir d'achat touchant les travailleurs et les pensionnés, et du contexte économique général, il considère que l'adoption de ce texte constituerait un signal fort. Dix ans après le scandale des Panama Papers, voter cette proposition démontrerait, selon lui, que la Belgique entend rester en tête du peloton en termes de la lutte contre la fraude fiscale internationale. Il invite dès lors la commission à procéder au vote et à permettre à chacun de prendre ses responsabilités.

De heer Xavier Dubois (Les Engagés) acht het noodzakelijk een aantal aspecten te benadrukken alvorens ook maar enige beslissing wordt genomen. Hij wijst er vooreerst op dat nog niet alle adviezen zijn ontvangen. Ten tweede benadrukt hij dat de adviezen waarover de commissie wel reeds beschikt, over het algemeen vrij kritisch zijn over het wetsvoorstel – ook dat van het Rekenhof.

De heer Dubois vindt het in dit verband wenselijk het standpunt van deze instelling correct weer te geven. Volgens hem heeft het Rekenhof niet zijn steun uitgesproken voor het wetsvoorstel als zodanig, maar integendeel aangegeven dat de beoogde maatregelen slechts weinig of zelfs geen extra inkomsten zouden opleveren. Het zou dan ook onjuist zijn te beweren dat het Rekenhof het voorstel steunt.

Het lid bestempelt het voorstel veeleer als dogmatisch dan pragmatisch en is van mening dat het actieplan van de regering ter bestrijding van belastingfraude in deze context waarschijnlijk concretere resultaten zal opleveren. Een mechanisme voor permanente fiscale regularisatie, zoals voorgesteld door de regering, zou eveneens belastinginkomsten kunnen opleveren die hoger zijn dan die welke van het wetsvoorstel te verwachten vallen.

De heer Dubois benadrukt tot slot hoe belangrijk het is om de zaken nauwkeurig voor te stellen en de uitgebrachte adviezen getrouw weer te geven. Met deze overwegingen moet rekening worden gehouden alvorens tot stemming over te gaan.

De heer Hugues Bayet (PS) is verbaasd over de opmerking van de heer Dubois. Hij benadrukt dat hij de strijd tegen belastingfraude niet als dogmatisch beschouwt, maar als een kwestie van elementaire fiscale rechtvaardigheid. Hij is van mening dat zelfs als de potentiële opbrengsten van de maatregel lager zouden uitvallen dan verwacht, het bijzonder contraproductief zou zijn de strijd tegen belastingfraude op te geven. Die strijd is een principeel gegeven dat niet ondergeschikt mag zijn aan een strikt boekhoudkundige logica. Het lid neemt niettemin akte van het standpunt van de Les Engagésfractie.

IV. — ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN STEMMINGEN

Artikel 1

Over dit artikel worden geen opmerkingen gemaakt.

Artikel 1 wordt eenparig aangenomen.

M. Xavier Dubois (Les Engagés) intervient afin d'apporter plusieurs précisions qu'il estime nécessaires avant toute décision. Il indique, premièrement, que l'ensemble des avis n'a pas encore été recueilli. Deuxièmement, il souligne que les avis dont la commission dispose à ce stade sont, dans l'ensemble, plutôt critiques à l'égard de la proposition de loi à l'examen, y compris celui de la Cour des comptes.

M. Dubois estime qu'il convient, à cet égard, de présenter correctement la position de cette institution. Selon lui, la Cour des comptes n'a pas soutenu la proposition de loi en tant que telle, mais a au contraire indiqué que les mesures envisagées ne généreraient que peu, voire pas, de recettes supplémentaires. Il considère dès lors qu'il serait inexact d'affirmer que la Cour des comptes soutient le texte.

Le membre qualifie la proposition de davantage dogmatique que pragmatique et estime que, dans ce contexte, le plan d'action du gouvernement en matière de lutte contre la fraude fiscale serait susceptible de produire des effets plus concrets. Il ajoute qu'un mécanisme de régularisation fiscale permanente, tel que proposé par le gouvernement, serait également de nature à générer des recettes fiscales supérieures à celles attendues du texte à l'examen.

M. Dubois conclut en soulignant l'importance de présenter les éléments de manière rigoureuse et fidèle aux avis exprimés, et estime qu'il convient de tenir compte de ces considérations avant de procéder au vote.

M. Hugues Bayet (PS) se dit étonné de l'intervention de M. Dubois. Il précise qu'il ne considérerait pas la lutte contre la fraude fiscale comme une posture dogmatique, mais comme une question de justice fiscale élémentaire. Il estime que, même si les recettes potentielles de la mesure devaient s'avérer inférieures aux projections, renoncer à lutter contre la fraude fiscale serait profondément contre-productif. Il considère qu'il s'agit d'un principe qui ne saurait être subordonné à une logique strictement comptable. Le membre prend néanmoins acte de la position exprimée par le groupe Les Engagés.

IV. — DISCUSSION DES ARTICLES ET VOTES

Article 1er

L'article 1er ne fait l'objet d'aucune discussion.

Il est adopté à l'unanimité.

Art. 2

Over dit artikel worden geen opmerkingen gemaakt.

Artikel 2 wordt verworpen met 10 tegen 3 stemmen.

Bijgevolg wordt het gehele wetsvoorstel als verworpen beschouwd.

De rapporteur,

Kemal Bilmez

De voorzitter,

Steven Vandeput

Art. 2

L'article 2 ne fait l'objet d'aucune discussion.

Il est rejeté par 10 voix contre 3.

Par conséquent, l'ensemble de la proposition de loi est considéré comme rejeté.

Le rapporteur,

Kemal Bilmez

Le président,

Steven Vandeput